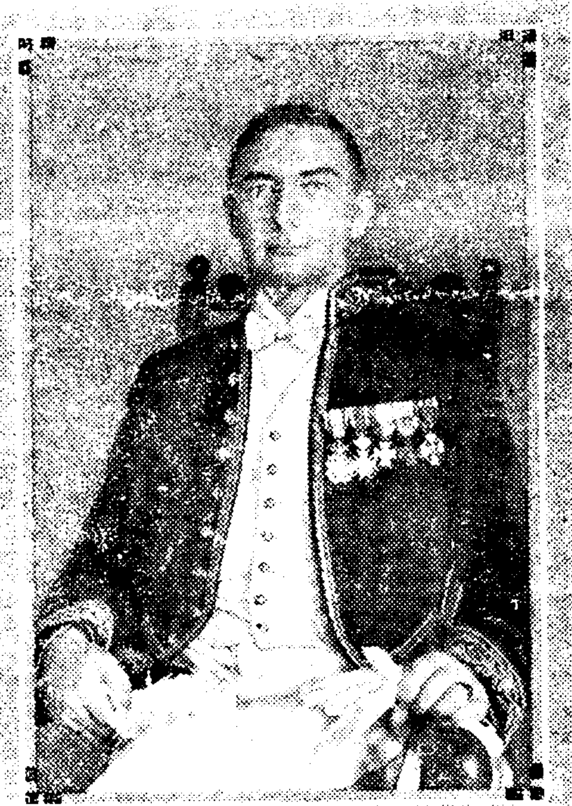
No. 2754 — Zaterdag 20 Juni 1936 — 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

Gouverneur Van Slobbe.

Proclamatie van de 18de Juni 1936, betreffende de overgave van het bestuur over Curaçao door den Gouverneur B. W. Th. van Slobbe aan den waarnemenden Gouverneur Mr. F. A. Jas Jr.

De Gouverneur van Curaçao, Bartholomeus Wouter Theodorus Van Slobbe, brengt ter kennis van het algemeen, dat hem op zijn verzoek, bij Koninklijk besluit van de 7de April 1936 No. 12, eervol ontslag is verleend uit zijn ambt, onder dankbetuiging voor de in dat ambt bewezen gewichtige diensten en dat hij, ingaande 22 Juni 1936, het Bestuur van Curaçao, in afwachting van de aanvaarding daarvan door zijn opvolger, overdraagt aan den Heer Mr. F. A. Jas Jr., bij Koninklijk besluit van de 9de Januari 1934 No. [illegible] aangewezen om als waarnemend Gouverneur op te treden.

Bij het verlaten van het Gebiedsdeel betuigt hij zijn oprechte dank aan de Raad van Bestuur, de Koloniale Raad, de colleges, autoriteiten, amtenaren, en ingezetenen voor de steun en de medewerking, die hij gedurende zijn gouverneurschap heeft ontvangen en aan de bevolking in het algemeen voor de hartelijkheid, die hij herhaaldelijk heeft ondervonden.

Hij uit zijn beste wensen voor de bloei van het gebiedsdeel, waarvoor hij steeds grote belangstelling zal behouden.

Dat Gods zegen op Curaçao en zijn bevolking moge rusten.

Gedaan te Willemstad, de 18de Juni 1936.

Van Slobbe.

Overmorgen is de dag gekomen dat Gouverneur van Slobbe Curaçao verlaten gaat na 6½ jaar dit eiland zegenrijk te hebben bestuurd.

Er is sinds het bekend worden van dit vertrek, zoveel gesproken, en geschreven daarover, zoveel hulde gebracht, dat wij niet in herhaling zullen vallen.

Het is zeker, dat we in Gouverneur Van Slobbe een bestuurder verliezen, die voor Curaçao en het volk voelde en daarom geslaagd is in vele dingen.

Curaçao is dankbaar daarvoor.

Onze beste wensen vergezellen dan ook Gouverneur Van Slobbe en zijn familie naar Breda, waar hij de burgemeesterszetel zal bezetten.

We weten dat ook deze nieuwe post Gouverneur Van Slobbe con amore zal gaan bekleden.

Breda is de stad zijner jeugd, waar hij vele jaren doorbracht als officier; waar hij huwde en bijna al zijn kinderen geboren werden.

Breda, wel eens het Haagje van Brabant genoemd, heeft bijna evenveel inwoners als het hoofdeiland van dit gebiedsdeel. Van de 47 duizend inwoners die het telt zijn er 38 duizend katholiek.

Het is de zetel van een bisschop en telt 10 parochies met een groot aantal rectoraten.

Breda is bekend door de Koninklijke Militaire academie en heeft een groot garnizoen, wat voor Gouv. Van Slobbe ook al zijn aantrekkelijkheid heeft.

Het moge hem en zijn familie daar wel gaan.

Opening Nieuw Politiebureau.

Donderdagmorgen had de opening plaats van het nieuwe bureau op het Wilhelminaplein.

Rechts van het gebouw stonden de politie Militairen opgesteld: links de verschillende genodigden, hoofdambtenaren en leden van de Koloniale Raad en Raad van Bestuur.

Na aankomst van den Gouverneur met zijn dochters en adjudant Boutmy, nam Luit. Diekman het woord.

Rede Luit. Diekman.

Als Commandant van het Korps Militaire politie zij het mij vergund een kort woord te spreken ter uitdrukking van wat het personeel der politietroepen op het ogenblik bezielt.

Algemeen is het bekend dat het oude bureau aan geen eisen voldeed: maar om het goed te begrijpen, moet men weten hoe het personeel daarin jaren gewerkt heeft.

Dit nieuwe gebouw dan ook zal op de eerste plaats ten goede komen aan het personeel. Vervolgens ten goede aan de dienst, waarbij Spr. vooral wilde wijzen op de verhoorkamers, op de gecentraliseerde administratie, op de Photografische afdeling en op de brandweergarage. Tenslotte zal het nieuwe bureau ook ten goede komen aan het publiek.

Spreker weet dat de gang naar het politiebureau als een minder aangename wordt beschouwd: het is echter maar de vraag, waarom men naar het bureau gaat. Maar toch is het prettiger om in een net, goed en zindelijk gebouw ontvangen te worden, als in het oude fiscalaat.

Spr. bracht dank aan het Bestuur, in het bijzonder aan Zijn Excel., aan den directeur van O. W. en zijn Staf voor de prettige samenwerking, waardoor kon voldaan worden aan de talrijke eisen die gesteld waren.

Tenslotte sprak hij zijn waardering uit tegenover den Gouverneur, die in deze laatste drukke dagen voor het afscheid het gebouw nog had willen openen.

Hierna nam de Gouverneur het woord.

Rede Gouverneur.

Hij beschouwde het als een voorrecht nog vóór het vertrek dit gebouw te openen en bracht dank aan hen, die daarvoor gezorgd hadden. De Gouverneur schetste hoe Curaçao een centrum is voor vreemdelingenverkeer en daarom was het oude gebouw Curaçao niet waardig: Waar we zo te kijk staan, konden we met het oude gebouw niet voor de dag komen.

Curaçao moet wel eenvoudig blijven, maar deze eenvoud heeft zijn grenzen.

Het oude fiscalaat, zoals de Commandant opmerkte, voldeed absoluut niet.

Te meer jammer was dit, omdat de corpsen uitstekend zijn georganiseerd en zich hoe langer hoe meer de sympathie van de bevolking hebben kunnen verwerven.

De Gouverneur gaf hier nog eens uiting aan zijn overtuiging, dat het absoluut onmogelijk is defensie en politie op te dragen aan dezelfde mensen. Hun optreden zal dan voor het een te zwak en voor het ander te sterk zijn. Maar langzamerhand heeft de huidige vorm kunnen tonen voor Curaçao de meest geschikte te zijn en daarom doet het hem genoegen, dat deze thans goed is ondergebracht.

Herhaalde malen heeft hij van vreemdelingen de getuigenis mogen ontvangen, dat de corpsen zulk een goede indruk maken.

Er zijn wel eens grieven, maar die zijn er altijd en overal tegen de politie; vooral echter hier in deze kleine maatschappij, waar men elkander voortdurend op de vingers kijkt.

Ook komen er hier veel vreemdelingen, die in eigen land onder zeer zware politiemaatregelen staan, maar hier op Curaçao niet onder de band willen. De Gouverneur echter getuigt, dat dergelijke mensen hier zoveel mogelijk vrijheid genieten. Zijn er dan nog klachten, dan is de politie altijd wel bereid deze op te lossen.

Spr. bracht hier hulde aan procureur-generaal en politie. Erkentelijk was de Gouverneur ook voor de Raad, die de gelden had gevoteerd.

De ligging van het gebouw was zeer geschikt. Het ligt buiten het gewoel en toch in het centrum en bij het fort; dicht bij de gevangenis en het gerecht en het is practisch van opzet.

Tenslotte dankt de Gouverneur O. W., den procureur Generaal Mr. Jas en den Commandant van politie alsmede de uitvoerder.

Hierna werd het gebouw geopend en traden de genodigden binnen ter bezichtiging.

Het nieuwe gebouw.

We menen dat het Gouverneur Van Slobbe was, die bij zijn eerste bezoek aan de Gouvernementskantoren tot de mening kwam dat er eigenlijk maar een afdeling behoorlijk was gehuisvest, n.l. Openbare Werken.

In de loop der jaren zijn er verschillende verbeteringen gekomen.

Het nieuwe loodskantoor, verbetering van postkantoor, behuizing rechterlijke macht, radio en last not least het politiebureau. Het heeft in de laatste jaren al enkele verhuizingen ondergaan, totdat het weer terecht kwam in het oude fiscalaat, d.w.z. de politiewacht, want administratie, recherche, commissariaat enz. waren elders te zoeken.

Thans is alles ondergebracht aan het Wilhelminaplein in een nieuw ruim gebouw, waar iedere afdeling van deze dienst een behoorlijk onderdak heeft gevonden.

Op de begane grond vindt men links een wachtkamer voor het publiek en rechts een zaal voor de dienstdoende wacht. Aan het eind van de gang rechts bevindt zich de vreemdelingendienst, en daar tegenover een ruim instructie-lokaal.

Degelijke stalen kantoormeubels van de bekende firma Lips sieren al deze afdelingen.

Op de eerste verdieping vinden we aan de voorzijde de kamers van den commandant der politietroepen en den hoofdinspecteur der recherche. Verder 't bureau van den onder-inspecteur en een groot bureau voor de administratie. Ook bevinden zich hier nog twee verhoorkamers en daarnaast een kamer voor de typiste om onmiddellijke eventuele verhoren uit te werken.

Op de tweede verdieping tevens zolder bevinden zich een ruim archief, een uituitstekend fotografisch atelier.

Achter het gebouw zijn nog drie nieuwe cellen aangebracht, die tesamen met 4 oude door een trap verbinding hebben met de verhoorkamers boven.

Zowel uit- als inwendig geeft het gebouw een indruk van Hollandse degelijkheid, waarbij alle luxe vermeden is, maar vooral de practische zijde het leidend motief is geweest. En hierin is men ogenschijnlijk zeer geslaagd. Gezien de aanvankelijk kleine bouwoppervlakte, die ter beschikking stond, gezien ook de kleine bouwsom voor dit nieuwe gebouw heeft Curaçao in dit nieuwe politiebureau een verbetering gekregen, die ontwerpers en uitvoerders eert.

De tekening van het gebouw is van den Hr. Beiderwellen, waaraan de Hr. Werner medewerking verleende voor het kunstzinnige gedeelte. De uitvoerder is de heer Pitiolo.

IK BETWIST HET NUT VAN UW CLAXON NIET.
DAAROM BEHOEFT GE ECHTER BIJ IEDERE ZIJSTRAAT NOG NIET EEN GEHELE MELODIE TE BLAZEN.

„Veilig Verkeer"

„Zoveel moeite."

„Tantae molis erat... Zoveel moeite kostte het", zong de Romeinse dichter Virgilius, na zijn beschrijving van de stichting van het Romeinse volk.

Aan deze woorden denken we, nu we nog eens even door onze geest laten gaan, de geschiedenis van de tot standkoming onzer Ongevallen- en ziekteregeling.

Reeds in 1901 ontstaan in Nederland en omtrent diezelfde tijd in alle beschaafde landen van Europa, werd deze voorname sociale regeling eerst op 28 Januari 1935 door Zijne Excellentie den Gouverneur in ontwerp bij de Koloniale Raad ingediend.

Dit ontwerp werd in de rechtse pers algemeen gunstig ontvangen.

Maar hoe was de opinie van de Koloniale Raad?

Een voorlopig verslag bleef lang uit, omdat de Raad, wel wat vreemd, adviezen moest hebben van de buitenlandse directies der verschillende maatschappijen.

Maar na 9 maanden kwam het voorlopig verslag, waarin, zoals we indertijd schreven „het liberale bloed kroop, waar het niet gaan en kon".

Met nog scherpere kritiek werd dit verslag ontvangen door La Union, welke artikelen vertaald verschenen in de Curaçaose Volkskrant.

Het was daarop een gedachtenwisseling tussen Bestuur en Raad, die misschien tot in 't oneindige zou verlopen zijn, had niet Gouverneur van Slobbe absoluut gewild, dat deze beide verordeningen nog voor zijn vertrek zouden zijn afgehandeld.

De Hr. Bichon heeft in de loop van de avond indirect daar nog wel een afkeurend woordje over laten horen, maar we kunnen daar niet dankbaar genoeg voor zijn. Want we hebben nu onze ongevallen- en ziekteregeling: wel niet zoals we die zouden wensen, maar de grondslag is er en deze is voor verbetering vatbaar.

Dinsdag zijn deze beide nieuwe verordeningen aangenomen, wel sterk geamendeerd, maar de arbeiders kunnen thans hun rechten laten gelden.

Onze eerste grote Sociale wetten — een avond van hoog gehalte — vrucht van gedegen studie — en volstrekt gemis aan publieke belangstelling — in een tijd van oprichting van politieke partijen — zo schreven we reeds in ons blad van Woensdag — waren o.a. de gedachten die ons bij de behandeling door het hoofd flitsten.

Onze eerste sociale wetten.

Daarom vonden wij, in tegenstelling met den Hr. Bichon, deze avond wel een mijlpaal in de Curaçaose historie en zijn we van mening, ook in tegenstelling met hem, dat er op deze avond wel iets nieuws gebracht, n.l. het recht van de arbeiders op uitkering.

Voor ons was het dan ook even bevreemdend evenals voor den Hr. Suethoff, dat de Hr. Bichon kwam beweren, dat het grootste deel der arbeiders dit recht reeds bezaten op grond van het gesloten arbeidscontract.

Niet onduidelijk werden hier door den Hr. Bichon bedoeld de arbeiders van de C.P.I.M.

Het Kapersnest.

door Joseph Conrad.

(Nadruk verboden).

20)

Mijn vrees verdween, toen wij langszij kwamen van een schip, dat blijkbaar al onderweg was; maar ze sprongen zo lomp en ruw met mij om, dat ik volledig uitgeput buiten adem was tegen de tijd, dat ze mij aan boord hadden. Alles om mij heen was stil; ze hadden me neergelegd op een sofa, in de voornaamste hut, leek het me. Lange tijd verroerde ik me niet; toen hoorde ik een deur open- en dichtdoen. — Twee stemmen hielden op onderdrukte toon een gesprek. Dit duurde enige tijd voort... Toen was het of iemand, tamelijk wel te vergeefs, de zak trachtte weg te trekken. Tenslotte gleed die ook inderdaad van mijn hoofd en iets glads en zij-igs, werd met verrassende zorg, met tederheid zelfs, heen en weer bewogen om mijn ogen schoon te vegen. „Dat is iets vreselijk doms geweest," kwam een ontevreden opmerking: „zo behandel je geen caballero."

„Wat viel er anders te doen tegenover dit soort caballero", was het korte antwoord.

Tegen die tijd had ik genoeg met mijn ogen geknipperd, om voor korte poosjes iets te kunnen waarnemen. — Twee mannen stonden over mij gebogen. — Carlos en O'Brien zelf. Deze laatste zeide:

„Geloof me, het was noodzakelijk. De jonge gentleman begon eigenaardig hinderlijk te worden, en hij is in geen enkel opzicht gedeerd."

Hij sprak op fluwelen toon; zachtjes liep hij van de sofa vandaan en verdween uit de hut. Carlos volgde, de lamp op armlengte van zich afhoudend; vreemd genoeg had hij mij zelfs niet aangezien. Ik veronderstelde dat hij beschaamd was en ik was te trots om hem, met mijn handen en voeten gebonden, aan te spreken. De deur werd gesloten en ik bleef in het donker achter. Er begon licht te schijnen door het venstertje aan het ene uiteinde van het vertrek, waarvan de vorm deed denken aan een diepe nis. Steunend gekraak van hout en het zwakke ruisen van water waren de geluiden, die nu voortdurend hoorbaar werden.

Ik keek op bij een zacht geklik, zag een deur een weinig opengaan, en de kleine blauwe vlam van een waskaars werd naar binnen bewogen. Daarop ging de deur weer dicht en werd met een besliste ruk op slot gedaan... Het licht scheen rood door beschermende vingers omhoog naar een klein gezicht. Het stopte, en ik onderscheidde de gestalte van een meisje, over een tafel geleund, omhoog kijkend. Ik hoorde klikgeluiden als van glas en eensklaps ontstond een lichtgloed, die een menigte blinkende voorwerpen te voorschijn toverde; de glinstering van verguld snijwerk, rood fluwelen rustbanken, een blinkende tafel, een lange witgeverfde zoldering op gebeeldhouwde dwarsbalken. Een grote zilveren lamp, die door het meisje was aangestoken, bleef heen en weer slingeren met de zachte beweging van het schip.

Zij stond juist tegenover mij: het meisje dat ik in de deuropening bij Ramon gezien had; het meisje, dat ik had zien spelen met de meloenpitten. Haar adem ging snel — het wond mij op met haar alleen te zijn — en zij had een kleine blinkende dolk in haar hand.

Zij sneed het touw van mijn enkels door en beval gebiedend mij om te draaien.

„Uw handen — uw handen!"

Onhandig keerde ik haar mijn rug toe, en voelde de greep van kleine, koele vingers aan mijn polsen. Mijn armen vielen nu naast mij neer, gevoelloos en bijna krachteloos; half was ik mij bewust er pijn in te hebben, maar dit verdween in een wolk van andere ontroeringen. Ik voelde niet mijn vingertoppen, want ik doorleefde de opwinding, de verbijstering de Tantaluskwelling te zien naar haar.

Het jonge meisje was op het ogenblik, wat het meest waard was van alles, het enige waarop het oog kon rusten. Zij deed mij aan als een verschijning die mij heel vertrouwd was, maar toch volkomen nieuw in haar bekoring. Haar grijze ogen, haar rode lippen, haar lenige gebaren, de houding van haar hoofd, haar hals, haar handen, die had ik immers gezien. Ik kende haar; al jaren scheen ik haar te kennen. Een stroom van vreemde, zoete gevoelens maakte mij sprakeloos.

„Vraag niets. Het land is nog te ver. U kunt ontsnappen. Carlos dacht... Maar neen! — U zoudt enkel omkomen voor niets. Ga met God!" Gebiedend wees ze naar de vierkante achterpoorten van de kajuit.

„Ga — ga — ga met God", fluisterde het meisje dringend. „Daar is een boot —."

Ik maakte een beweging om op te staan. De gedachte mijn vrijheid terug te hebben, de gedachte, dat het mogelijk was, drong haar beeld op de achtergrond; andere dingen begonnen hun deel te eisen. Maar ik kon niet staan, hoewel het bloed warm en tintelend in mijn benen en handen begon terug te keren. Zij keek mij aan met een scherp fronsen, dat haar wenkbrauwen een weinig deed plooien; met haar ene voet trommelde zij een gejaagde mars, en zij wierp angstige blikken naar de voordeuren, die naar het dek leidden. Daarop liep ze naar het andere eind van de tafel en keek mij in het lamplicht langdurig aan.

„Uw leven hangt aan een draad," prevelde zij.

Ik antwoordde: „U hebt het mij gegeven... Zal ik dat ooit kunnen vergelden?... Angstig werd ik mij de onvolkomenheid van mijn taalkennis bewust.

Scherp zag ze naar me, liet toen haar oogleden zakken. Naderhand ze weer opheffend zeide ze: „Denk aan uzelf. Ieder ogenblik is van gewicht."

„Ik zal zo vlug zijn als ik kan", zei ik.

Ik masseerde mijn enkels en zag naar haar op. Ik wilde haar bedanken voor haar belangstelling in mij, maar vond het zeer moeilijk tot haar te spreken.

Plotseling sprong zij op.

Er werd geklopt op de gesloten deur. Iemand riep — ik moest wel denken, waarschuwend — „Seraphina! Seraphina!" — en een andere stem zeide met buitengewone zachtheid: „Señorita! Voyons! Quelle folie!"

wordt vervolgd.

(Verschenen in boekvorm bij de N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg en verkrijgbaar in iedere boekhandel).

Zeer snedig was daarop de opmerking van den gemachtigde van het Bestuur, dat hij nooit in die tweejarige behandeling iets van die contracten had gezien.

Het incident wat daarbij ontstond door de bemerking van den Hr. Bichon aan het adres van den bestuursgemachtigde, „dat de C.P.I.M. hier niet vertegenwoordigd was", deed een ogenblik zeer onaangenaam aan en bevreemdend.

Een avond van hoog gehalte.

Vooral in de beide hoofdpersonen van het debat, de twee juristen Bichon en Suethoff.

Zij kwamen geen van beiden onbeslagen ten ijs. Ze waren hun stof meester.

En ofschoon onze richting geheel uitgaat naar die van den Hr. Suethoff, kunnen we toch niet anders als respect hebben voor de massa studie die de Hr. Bichon aan deze ontwerpen heeft besteed.

Van de Raadsleden had hij de leiding: ook in de amendementen die door verschillende andere leden werden voorgesteld.

Dit bleek o.a. uit het amendement van Leeuwen, waarbij de uit te keren percentages zouden verminderd worden, met het oog op de kleine werkgevers. De Gemachtigde van het Bestuur wilde met het amendement van Leeuwen meegaan, mits dan voor de eerste zes weken na het ongeval de uitkering 80% zou bedragen, want voor arbeiders met een loon van 2 à 3 gld. zou een uitkering van 50% een werkelijk armzalige hulp zijn.

Voor deze hulp in de eerste 6 weken voelde de Hr. van Leeuwen wel en trok dan ook zijn amendement in.

Maar toen kwam de Hr. Bichon weer op voor zijn geesteskind, nam de leiding en wist toch nog het eerste amendement te doen aannemen.

Alleen vragen wij ons af of de Raad niet te veel de leiding aan den Hr. Bichon overliet. Van verschillende leden toch weten we dat de sociologische en economische principepen van den Hr. Bichon niet de hunne kunnen zijn.

Slechts hoorden we de Hr. van Leeuwen en Dr. Arends eenmaal tegenstemmen en de Hr. Sprockel meerdere malen en dan immer alleen.

Onze hulde echter hiervoor aan dit katholieke Raadslid.

De andere hoofdpersoon in dit debat was de tegenstander van den Hr. Bichon, de gemachtigde van het Bestuur de Hr. Suethoff, die deze avond een verdediger in groot formaat was van de Bestuursvoorstellen.

Het was jammer, dat de Hr. Suethoff de raadsleden niet heeft kunnen overtuigen in de cardo quæstionis, dat de ongevallen gerekend moeten worden onder de kansen der onderneming en daarom de arbeider een strict recht heeft op de ongevallenregeling, terwijl ziekte, invaliditeit en ouderdom niet uitsluitend tot de kansen der onderneming mogen gerekend worden.

Bij deze laatste is slechts sprake van billijkheid, dat de patroon bijdraagt voor zijn zieke en afgeleefde arbeiders, omdat de kiem der ziekte dikwijls in het bedrijf wordt opgelopen.

Telkens moest de gemachtigde van het Bestuur opkomen voor deze beginselen.

O.a. tegen den Heer J. Cohen Henriquez, die een amendement voorstelde, om bij dronkenschap het risico op de arbeider te brengen, opdat er geen arbeiders werden toeglaten onder invloed van sterke drank, noch dat de arbeider zich in gevaar stelt daartoe.

Voor het gevoel spreekt dit amendement zeker wel.

Maar zoals de gemachtigde van het bestuur zeide, werd hier weer tekort gedaan aan het beginsel „risico is voor het bedrijf" en wat de Hr. Henriquez wilde bestrijden kan tegengegaan worden, doordat de werkgever dronken arbeiders weert uit zijn bedrijf.

Een ander amendement van den Hr. Henriquez was de grensstelling van de verzekering van 10 gld. daags te stellen op arbeiders met 8 gld. daags.

De Hr. Henriquez baseerde dit vooral op overeenkomst met Holland, maar zeer terecht wees de Hr. Suethoff op deze inconsequentie, daar bij de andere ingediende amendementen de Raad juist van Holland afweek.

En waarom deze afwijkingen?

Waarom dit naar beneden drukken van de procenten?

Verschillende malen werd er gezegd „om de kleine werkgevers"!

Maar dan de nog kleinere werknemers, die bovendien in casu, met ongeval en ziekte liggen!

Moeten deze dan ook in de „risico van het bedrijf" de minderen zijn?

Zo sterk als wij het hier zeggen, werd het door den gemachtigde van het bestuur nog niet eens gezegd.

En toch ontlokte diens verdediging van de Gouvernementsvoorstellen aan den Heer Bichon de uitdrukking: „Waarom deze dramatische voorstelling van zaken".

„Wanneer het Bestuur wantrouwen heeft tegen de grote werkgevers, die betere regelingen hebben en het denkt dat deze nu de mindere reglingen zullen toepassen, dan had het Bestuur nooit deze verordeningen moeten voorstellen."

Volstrekt gemis aan publieke belangstelling.

We hebben er boven reeds op gewezen, hoe aanvankelijk deze sociale ontwerpen het vorige jaar met belangstelling in de pers waren begroet, die wekenlang artikelen schreef over wat de Raad in deze had voorgesteld.

En de avond van de behandeling!

Geen andere belangstelling dan de 3, zegge drie vaste bezoekers van de Koloniale Raadszittingen.

In een tijd van oprichting van politieke partijen.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Het bleek dezer dagen, dat de wetten der opvoedkunde al evenzeer opgaan voor de Staten als voor de particulieren.

Geeft men iemand een vinger, dan neemt hij al spoedig de hele hand.

Zo is het gegaan met Italië. Naar verluidt zal dit dezer dagen een adres aan de Volkenbond richten, waarin het niet alleen eisen zal de opheffing der sancties, maar ook een herroeping van de beschuldiging dat Italië aanvaller is geweest van Abessynië.

Het blijkt hiermee echter wel, hoeveel de Volkenbond van zijn zedelijke prestige heeft ingeboet.

Dezer dagen wordt in het Engelse parlement druk geconfereerd over de Sancties en men vermoedt, dat Frankrijk wel mee zal gaan om daaraan spoedig een einde te maken.

Maar de Koning van Italië erkennen als Keizer van Abessynië, zover is Engeland nog niet kunnen komen.

Wat Genève doen zal met de gestelde eis omtrent de schuldvraag?

Voorlopig echter hebben de regeringen het nog te druk met hun eigen.

In Frankrijk is de grote staking wel gebroken, maar er zijn nog altijd een 5 à 6000 stakers, die gevaar voor nieuwe spanningen leveren kunnen.

Bovendien zijn door de nieuwe regeringsdecreten tegen de fascisten ernstige ongeregeldheden ontstaan in Marseille en hebben de leiders, die beweren 980.000 leden te tellen een congres bij elkaar geroepen om te beslissen of zij met geweld de regeringsmaatregelen zullen optreden.

In België heeft de staking sinds ons laatste schrijven erover nog steeds aan uitbreiding toegenomen.

Hij omvat thans een 200.000 man. De haarden zijn de havenarbeiders in Antwerpen en de mijnwerkers in het kolengebied van Luik.

Hitler schijnt dezer dagen weer met een nieuw reclamemiddel naar voren te zullen komen, n.l. de terugeising van de Afrikaanse kolonies. Na de oorlog werd Kameroen onder Frankrijk en Duitsland verdeeld en Tanganyka kwam aan Engeland. Zuid-west-Afrika is niet in het bloemen, die aan boord waren, werden door den steward bijeengebracht om het program van Hitler opgenomen.

Duitsland zou deze eis stellen als voorwaarde voor terugkeer in de Volkenbond.

Andere moeilijkheden zijn er ontstaan in Midden-Europa. Het gerucht van herstel der Habsburgers in Oostenrijk is niet van de lucht en het schijnt werkelijk dat dit geschieden zou met goedkeuring van Italië. Maar nu heeft de kleine Ententente nog wel een militair verbond gesloten om deze terugkeer te voorkomen.

Vanuit Spanje ontvingen we een staatje van Gil Robles, de leider der Katholieken, omtrent de gevoerde terreur.

In deze tijd zijn er 160 kerken geheel verwoest en 101 kerken gedeeltelijk. 269 Personen werden gedood, waaronder 83 priesters en 8 Zusters en 1287 personen werden gedood.

Dit noemt men in tegenstelling met de Middeleeuwen moderne beschaving!

Van Europa gaan we naar Azië, waar Engeland nog steeds druk werk heeft in Palestina met de opstand der Arabieren, die nog allerminst aan het afnemen is.

Maar nog meer zorg verwekt het verre Oosten. In Canton groeit de anti-Japanse actie met de dag: bovendien heeft men van daar uit een manifest gestuurd naar de Nangkingregering om mede te werken de Japanners uit China te verdrijven. De Nangkingregering heeft daarentegen besloten om de anti-Japanse drijvers tegen te houden, waarvan een burgeroorlog het onvermijdelijk gevolg zal zijn. En wat zal Japan dan doen?

In Maracaibo duurt de staking op de Petroleumvelden nog voort. Alhoewel de toestand rustiger is geworden en onder strenge militaire controle staat.

Veel goeds vertelt ons wereldoverzicht dus niet.

BUITENLAND.

H. Mis in de Hindenburg.

De bekende „Vliegende Pater" Paul Schulte, die is teruggekeerd van een studiereis naar de Verenigde Staten, was zo welwillend om aan de medewerker van de Tijd enkele merkwaardige bijzonderheden mede te delen over zijn Zeppelin-reis en zijn toekomstplannen.

Terwijl de „Hindenburg" met een duizelingwekkende snelheid boven de Oceaan koerste, zo vertelde de „Vliegende Pater", had ik een kleine mededeling op de schrijfmachine getypt en aangeplakt op het bord, waarop steeds het nieuws aan boord wordt bekend gemaakt.

„Morgenochtend om half negen zal de Eerste H. Mis aan boord van een luchtschip worden opgedragen in de conversatie-zaal van de Zeppelin „Hindenburg".

Alle passagiers worden vriendelijk uitgenodigd hierbij tegenwoordig te zijn.

w.g. P. Paul Schulte O.M.I.

De volgende dag was er een altaar aan boord van de Zeppelin opgericht: op twee grote metalen koffers, waarin de zwemgordels bewaard worden, was een groot blad van een tafel gelegd, waarover een breed, wit tafelkleed was uitgespreid. De verdere benodigdheden voor het opdragen der H. Mis had ik in mijn missiekoffer meegebracht. Alle verse altaar te versieren. De naastbijgelegen leeszaal mocht ik als sacristie gebruiken en daar heb ik mij gekleed in de liturgische gewaden. Dr. Eckener had zelf de aankondiging gelezen en zijn volle goedkeuring daaraan gehecht.

Werd de H. Mis door veel personen bijgewoond?

Ongeveer dertig passagiers waren aanwezig, waarvan de meesten echter niet katholiek waren; ik zag meer fotografen dan biddende katholieken. Bijna alle passagiers wilden een foto bezitten van deze plechtigheid, terwijl in opdracht van een Amerikaanse firma een film vervaardigd werd. Een katholiek journalist die het Radio Congres te Praag had bijgewoond en per vliegmachine naar Friedrichshafen was gekomen, heeft de H. Mis gediend, terwijl Professor Frans Wagner uit Dresden op de grote piano gewijde muziek ten gehore bracht.

Na het Evangelie, zo vervolgde de vriendelijke Pater zijn verhaal, heb ik een korte toespraak gehouden. Ik heb mijn toehoorders op de ongewone omstandigheden gewezen, dat er meer fotografen dan katholieken bij deze H. Mis tegenwoordig waren. Maar ik heb in aanmerking genomen dat millioenen mensen met aandacht naar de foto's zullen kijken. Daarom heb ik er geen bezwaren tegen gemaakt.

Vervolgens heb ik mijn toehoorders herinnerd aan de verhevenheid van het ogenblik, waarop God door de woorden van de Consecratie onder de gedaante van brood en wijn, voor het eerst aan boord van een luchtschip verschijnt. Wij hebben de hulp van God nodig om met dit luchtschip Amerika te bereiken, maar wij kunnen Gods hulp ook niet missen om veilig de Oceaan van het leven over te steken.

Met een lofbetuiging aan de H. Drieeenheid heb ik mijn preek besloten. „Laat het Amen hierop gesproken worden door de wolken die ons omringen, door de zon, de zee, de wind en de sterren." „Het zij zo" werd gezongen door de motoren, het wonderbare luchtschip, de bemanning en de passagiers. Gloria tibi Domine. Want aan U O Heerzij lof, heden, morgen en in alle eeuwigheid."

Het was een ontroerend ogenblik toen een van de passagiers onder de H. Mis tot de H. Tafel naderde.

Neen, de volgende dag heb ik voor haar een aparte H. Mis gelezen in de rooksalon.

Kende U Dr. Eckener reeds tevoren?

Zeker, ik ben een persoonlijke vriend van Dr. Eckener en ik heb zelfs het huwelijk voltrokken van zijn zoon, Knud Eckener, die met een katholieke vrouw getrouwd is. Na de H. Mis heeft Dr. Eckener mij ook persoonlijk gefeliciteerd.

— Was dit de eerste H. Mis in de lucht?

— **Het was wel de eerste H. Mis aan** boord van een Zeppelin, maar reeds in December 1933 werd de eerste H. Mis in een vliegmachine opgedragen door een Fransen priester, die van de Golf van Corinthe naar de Golf van Patras vloog. Overal wordt Gods grootheid en lof verkondigd, op boven en onder de aarde.

In Februari van dit jaar heeft de Aartsbisschop van Toronto in Italië een H. Mis opgedragen in de torpedo-kamer van een onderzeeboot, ongeveer 100 meter beneden de zeespiegel.

En bij een mijnramp in Montagne, in de buurt van Luik is zelfs op 2200 voet diepte onder de grond bij het schijnsel van honderden mijnlampen een H. Mis gelezen voor de slachtoffers.

Ook in de hoge bergen werden reeds H. Missen gecelebreerd, zelfs op de top van de Mont Blanc, op een hoogte van bijna 15.700 voet.

Ja, dan begrijpt men pas de woorden van de lofzang „Benedicite", die wij priesters iedere dag bidden.

Is U tevreden over Uw reis naar Amerika? vroegen wij bij het heengaan.

Ja, buitengewoon. Overal ontmoette ik de grootste belangstelling en medewerking van het werk van de „Miva". De Amerikaanse katholieken zullen niet achterblijven om ook de meest moderne verkeersmiddelen in dienst te stellen van de Missie.

Een Protest van de Sowjet schrijvers.

Sinds korte tijd hebben de Sowjetschrijvers hun eigen vereniging gekregen. Een van de eerste daden is geweest in de officieuse „Iswestija" een protest aan te tekenen tegen de weigering van de Nederlandse regering om de Sowjetdeputatie, die aan het Anti-Oorlogs-Congres te Amsterdam zou deelnemen, in ons land toe te laten.

Tegelijkertijd verklaren de Sowjetschrijvers om „hand in hand met de voorvechters van alle landen tegen de kapitalistische opperheerschappij te kampen, welke laatste de hoofdschuldige is van het nooit wijkende oorlogsgevaar."

MAAKT EEN BESCHEIDEN GEBRUIK VAN UW HOORN.

BESCHEIDENHEID SIERT DEN MENS.

„Veilig Verkeer"

NEDERLAND.

DE GEVOLGEN DER DEVALUATIE.

In 't bijzonder voor loon- en pensioentrekkenden.

In zekere kringen, vooral de anti-rev. pers is daarin zeer sterk, wordt zonder meer telkens de stelling verkondigd, dat een devaluatie juist voor de kleine mensen als arbeiders en ambtenaren en pensioentrekkers, het allerergste is: En minister Colijn als hij zich tegen devaluatie keert, juist deze belangen het best beschermt. Het bekende Kath. Kamerlid Henri Hermans, een gezaghebbend man op dit gebied, heeft deze stelling eens uitvoerig behandeld in de Volkskrant en hij komt op grond van tal van gemotiveerde stellingen tot een geheel andere conclusie.

Aan zijn interessant betoog ontlenen wij o.m. het volgende:

„Ook zonder devaluatie — wie weet er niet van mee te spreken? — verminderen de lonen en zijn zelfs de pensioenen niet meer veilig.

Sterker nog: het gevaar voor die vermindering is onder deflatie, die, zoals gebleken, in ons land niet consequent kan worden toegepast, veel groter dan onder devaluatie. Dit is duidelijk. Naarmate de lasten meer evenredig over kapitaal en arbeid worden verdeeld, zal het aandeel van elke groep afzonderlijk, gemakkelijker te dragen zijn.

Devaluatie doet de geldlonen niet verminderen, maar brengt integendeel een kans op verhoging van die lonen, omdat zij aan het bedrijfsleven ten goede komt. Maar de koopkracht van die lonen zal aanvankelijk enigszins worden verzwakt doordat de prijzen of kosten van het levensonderhoud gaan stijgen.

Men maakt hier geen vergelijking met België en verwacht, dat hier evenals dáár bij gelijke vermindering der muntwaarde de prijsverhoging plus minus tien procent zal bedragen.

Dit is echter onjuist.

Men houdt dan n.l. geen rekening met het feit, dat in ons land verstrekkende maatregelen van steunverlening voor de landbouw zijn genomen, wat in België niet het geval is geweest. Door devaluatie zouden die steunmaatregelen wel niet aanstonds geheel kunnen vervallen, maar toch belangrijk worden beperkt, zodat dus een deel van de prijsverhoging — en wel op de voornaamste levensmiddelen — zou worden opgevangen door verlaging van heffingen.

Wij moeten echter vooral rekening houden met de onmiskenbare voordelen van devaluatie voor de gehele economische positie van ons land, waarvan ten slotte toch alles afhankelijk is.

Niemand zal b.v. ontkennen, dat devaluatie belangrijke verbetering zou brengen in de toestand van Nederlands-Indië, dat in hoge mate afhankelijk is van de wereldmarkt. En deze verbetering is rechtstreeks van invloed op de economische toestand van ons Rijk in Europa. Vooral tegenwoordig, nu bij het afsluiten van handelsovereenkomsten ook met de belangen van Indië rekening gehouden wordt.

Het valt ook moeilijk tegen te spreken, dat onze scheepvaart door devaluatie gebaat zou worden. De hachelijke positie van die scheepvaart is immers het gevolg van de lage vrachtprijzen in landen, die hebben gedevalueerd.

En devaluatie zal eveneens voordelen brengen aan onze industrie. Het is niet juist dat wij niet meer zouden kunnen uitvoeren, wanneer ons kostenpeil werd verlaagd, omdat in alle landen de invoer wordt belemmerd. Indien dit zo was, zouden ook de voorstanders van een andere politiek de hoop op „herstel van export", waarin zij toch het middel zien van economisch herstel, moeten opgeven. Maar zo is het niet. Niet alle indusriële producten zijn beschermd" niet in ons land en ook niet in andere landen. Voor een aantal van die producten is er nog een vrije markt, in ons eigen land en in andere landen, in en buiten Europa. En op deze vrije markten kunnen wij alleen concurreren, wanneer onze productiekosten meer gelijk worden gemaakt aan die van onze mededingers.

Het is dus duidelijk, dat door devaluatie de werkloosheid vermindert. Trouwens dit is in alle landen, welke met deze maatregel zijn vóórgegaan, onweerlegbaar bewezen. En zou dit dan niet ten goede komen aan allen, wier inkomen, uit welke bronnen dan ook, ten slotte van onze volkshuishouding afhankelijk is"

Tot zover Henri Hermans.

Uit dit betoog blijkt in elk geval toch wel dit, dat de bewering, dat devaluatie voor de loontrekkenden in elk geval een nadeel is, zeer ernstig voor betwisting vatbaar is.

Daarnaast staat ook, dat een bekend financier en economist als prof. Tinbergen onlangs in 't orgaan voor „Waardevast Geld" duidelijk heeft betoogd, dat de Ned. banken over 't algemeen, gezien de bekende beleggingstactiek van onze banken, bij een devaluatie in ons land geen enkel voordeel hebben.

Wel nadelen.

De vraag is nu maar: zijn deze bankbelangen voor ons land en volk van meer betekenis, dan die van landbouw, industrie en nijverheid?

KATHOLIEKEN EN N.S.B.

Herderlijk schrijven van het Nederlandse Episcopaat.

Wij drukken hier af het officiële schrijven:

DE AARTSBISSCHOP EN DE BISSCHOPPEN VAN NEDERLAND,

aan de hun toevertrouwde gelovigen, Zaligheid in den Heer.

B.G. Voor ruim twee jaren hebben Wij U in een herderlijk schrijven ge-

Voor Hollands sprekende katholie

De wekelijkse kerkelijke diensten in stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis) 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ u

Parochiekerk Otrabanda:

's Zondags:
H.H. Missen om 4¾. 7 (kindermis)
In de week: H.H. Missen 6. 6½
Lof: 's Avonds 7 uur.

Isla kerk:

's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur en kwart v 8 (met Hollandse preek).
Biechthoren — Zaterdag 4—6 uur.

Parochiekerk San Mateo:

's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis, 9 u (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ u

waarschuwd tegen de gevaarlijke str mingen van onze tijd, vooral op sta kundig gebied. Ofschoon Ons schrijv duidelijk genoeg was, hebben sommig door gewrongen uitleg daarvan m bruik gemaakt. Het feit, dat de gevar waarop Wij U toen wezen, duidelijk aan het licht zijn getreden, maakt h Ons tot plicht nogmaals het woord t U te richten.

Wij blijven heilig overtuigd, dat d Kerk in ons Vaderland in hoge ma geschaad en dat zelfs haar heilzam werking grotendeels onmogelijk z gemaakt worden, als de beweging v het Nationaal-socialisme de overhan zou krijgen.

Daarom verklaren Wij, als Herder uwer zielen, die diep Onze verantwoor delijkheid gevoelen, dat zij, die aan de partij in belangrijke mate steun verl nen, niet tot de H.H. Sacramenten ku nen worden toegelaten.

De volgzaamheid, dierbare Gelovige die gij zo dikwijls betoond hebt, do Ons vertrouwen, dat Gij ook nu na het woord van uw Bisschoppen zult lu teren.

En zal dit ons herderlijk schrijven Zondag 24 Mei a.s. in alle tot On Kerkprovincie behorende kerken, al mede in de kapellen, waarover een re tor is aangesteld, onder de vastgestel H.H. Diensten op de gebruikelijke wij worden voorgelezen.

Gegeven te Utrecht, de 6de Mei 193

BOVENWINDEN.

Zout.

Op een bijeenkomst van de conces houders, de landraden en de gezagh ber op Woensdag 29 April, hebben concessiehouders toegezegd ƒ 0.10 p vat aan te bieden aan de zoutrape voor het rapen van zout in de Cut, de concessiehouders D. C. Romondt Co. waren bereid ƒ 0.12½ aan te bied voor het rapen van zout in de pannen.

De werklieden beweren dat zij wel zo willen rapen voor ƒ 0.12½ in de panne maar niet voor ƒ 0.10 in de Cut; dat h echter nooit is aangeboden om vo ƒ 0.12½ in de pannen te werken.

Aangezien er ondanks de regens n zeer veel zout in de pannen is, hoo men dat spoedig de 10.000 vaten, wa de Hr. W. Netherwood voor instaat, zu len binnengehaald worden.

Electrisch licht.

Sedert enige tijd krijgt men op S Martin 's avonds pas electrisch lich tegen zeven uur, terwijl het licht toc ouder gewoonte, precies om elf uur ui gaat. Als nu de rekeningen op het ei van de maand ook maar zoveel minde zijn!

De lichtmaatschappij schijnt niet t begrijpen dat het binnen al donker i ook al kan men op straat tot bij zeve uur nog zeer goed gezien.

(Uit de S.O.S.)

CURAÇAO.

Tot nadere aankondiging is de Redactie van de „Amigoe di Curaçao" gevestigd in het hospitaal St. Elisabeth. telefoon 292.

Verzoeke alle correspondentie te zen den aan genoemd adres.

Bekendmakingen.

Voor de verjaardag van Hare Majesteit de Koningin zijn benoemd: de Here Ph. H. Hartsz, S. D. Bruin, L. de Hoop J. Polman en J. R. Quast, onder voo zitterschap van den eerstgenoemde i de Commissie belast met de voorbere ding en de leiding van het volksfeest.

Aan den Godsdienstleraar bij de Me thodisten Gemeente op St. Martin N.G J. Northury Clarkson is op zijn verzoe eervol ontslag uit 's Lands dienst ver leend.

De Heer Cyril Clark is aangewezen al Godsdienstleraar bij de Methodisten Ge meente op St. Martin N.G.

De Heer H. J. A. Schroeder, Inspec teur van het onderwijs, is benoemd to lid van de Gezondheids-commissie of Curaçao.

Aan den Officier van Gezondheid de 1ste klasse van het Koninklijk Neder lands Indische Leger Dr. C. G. Aars i vijf maanden binnenlands verlof verleend in het buitenland door te brengen.

De Heer Dr. H. J. H. van Lienden Officier van Gezondheid der 1ste klasse van het Koninklijk Nederlands Indische Leger, is gedurende het aan den Off

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

Voor de a.s. Presidentsverkiezingen in de Ver. Staten is de huidige President Roosevelt de candidaat voor de democraten.

Bij de Bahamas is een kleine schoener gestrand, waarin 3 blanken verdronken waren. Vermoedelijk is dit het wrak van de „Girl Pat", die op 1 April uit Grinusby vertrok op zoek naar een Spaanse schat in de Caraibische Zee.

In Rusland overleed de bekende schrijver Maxim Gorki.

Voor verder nieuws, zie ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

UIT NEDERLAND.

Volgens de laatste weekstaat van de Nederlandse Bank daalde de voorraad goud gedurende de afgelopen week wederom met 9.1 millioen gulden.

Het bestuur van de Nederlandse maatschappij voor letterkunde kende de v.d. Hoogtprijs toe aan den Nederlandsen dichter H. Marsman.

H. M. de Koningin en de Prinses brachten op 17 Juni een bezoek aan den Bosch.

Het departement van financiën deelt mede dat de rijksmiddelen over de maand Mei 2.5 ton minder opbrachten dan de raming voor dit tijdvak was. Gedurende de periode Januari—Mei bleven de opbrengsten der middelen 9.7 millioen gulden beneden de raming.

De tocht van H.M. de Koningin naar Nijmegen, ter gelegenheid van de opening van de nieuwe brug, werd voorafgegaan door een bezoek aan Arnhem, alwaar, in aanwezigheid van Minister van Lidt de Jeude de Rijnbrug bezichtigd werd.

Te Nijmegen hielden Commissaris der Koningin en burgemeester een redevoering, laatstgenoemde bood de vorstinnen gedenkpenningen aan. Even later arriveerden de deelnemers aan de A. N. W. B. stertocht. Steinweg en de directeur van werkspoor werden tot ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw benoemd. De Directeur van de Provinciale Gelderse Courant, Manassen en de Voorzitter van het Waalbrugcomité, Ivens, werden tot officier in de orde van Oranje Nassau benoemd. De redacteur van de Arnhemse Courant, Vergouwe en de bouwer van de Brug over de Rijn, Visser, ontvingen het ereteken als ridder in de orde van Oranje Nassau.

Het bedrijfssaldo van de mijnmaatschappij Curaçao bedraagt volgens een opgave van de Directie 198.216. gulden.

De commissie voor de grondwetsherziening heeft voorgesteld een verlaging van 1000 gulden als vergoeding aan de kamerleden. De commissie adviseerde eveneens om de inkomsten van de kroon met 200.000,— gulden te verminderen en het pensioen voor de kamerleden met 360,— gulden. Zij acht het ministerschap niet te verenigen met een gelijktijdig lidmaatschap van de kamer en stelt het invoeren van benoemingen van ministers zonder portefeuille voor.

Verder overwoog zij het ontnemen van het lidmaatschap van de kamer aan de revolutionnaire elementen en acht zij het beter dat de opengevallen plaatsen niet door anderen ingenomen worden.

Zij acht het aanbevelenswaardig de rekenkamer ongewijzigd te doen voortbestaan doch beschouwt het instellen van een kamer voor het bedrijfsleven niet dienstig.

In verband met de stakingen langs de kust weigerde te Egmond een aantal werkloze vissers te gaan varen waarna steunverlening stopgezet werd. Dit heeft aanleiding tot enig rumoer gegeven.

Naar de Telegraaf verneemt werd een overeenstemming getroffen betreffende het voortzetten van het bedrijf van de glasfabriek Leerdam. De voortzetting zal plaats hebben onder leiding die volledig garant staat voor de uitbetaling aan crediteuren, inclusief obligatiehouders.

De directie van de K.L.M. deelt mede, dat sinds de tweemaal wekelijkse dienst op Indië ingesteld werd, een aanmerkelijke stijging van alle soorten van vervoer intrad. Zo steeg het vervoer van brieven met 98.2 procent berekend per kilometer, passagiers met 135.4%, goederen 135.3%.

De gemeenteraad te Arnhem voteerde een bedrag van 545.000 gulden voor de bouw van een stadsschouwburg, in plaats van het theater dat enige tijd geleden tot de grond toe afbrandde.

Op 23 Juni a.s. wordt een inschrijving tot een maximum van 25.000.000 schatkistpapier geopend.

Tot op heden is te IJmuiden nog geen enkele visserboot in zee gegaan. De politie nam steunlijsten voor de stakers in beslag, evenals ingezamelde bedragen, daar geldinzameling zonder toestemming van B. en W. niet gehouden mogen worden.

De bekende schaker Aljechin is te Amsterdam gearriveerd om het contract te tekenen voor de revanche-wedstrijd, die hij tegen Dr. Euwe zal spelen.

---

cier van Gezondheid der 1ste klasse Dr. C. G. Aars verleend verlof, belast met de waarneming van de functiën van Chef van de Militaire Geneeskundige Dienst op Curaçao.

De seiner van de Landsradiodienst I. I. Frigerio is in activiteit hersteld als wnd. Hoofd van de Post voor draadloze telegrafie op Bonaire.

De seiner van de Landsradiodienst A. Sprock is ontheven als wnd. Hoofd van de Post voor draadloze telegrafie op Bonaire en naar Curaçao overgeplaatst.

De 1ste Luitenant bij het Vrijwilligers Korps Curaçao C. M. Meyboom is benoemd tot buitengewoon agent van politie voor zover aangaat de uitgestrektheid van het eiland Curaçao.

Aan den tijdelijk deurwaarder der belastingen op Curaçao M. H. Schaafsma is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De schrijver Donald Floyd Hassell, werkzaam ten kantore van den Koloniaal Ontvanger is eervol ontslag als zodanig verleend en hij is benoemd tot deurwaarder der belastingen op Curaçao en werkzaam gesteld ten kantore van den Koloniaal Ontvanger.

Aan den tijdelijk schrijver op het departement van den Openbare Gezondsheidsdienst J. D. de Windt is op zijn verzoek eervol ontslag verleend uit 's Lands dienst.

De Heer Afraim Armando Dovale is benoemd is benoemd tot tijdelijk schrijver en werkzaam gesteld op het departement van de Openbare Gezondheidsdienst.

Goede reis.

Met het s.s. „Rotorua" vertrok op verlof naar Europa Dr. Aars en familie.

Met de „Colombie" vertrok de Kapitein van het Vrijwilligerscorps, het lid van de Koloniale Raad, de Heer C. Winkel.

Met de „Costa Rica" vertrokken de Zeer Eerw. Pater M. Luyckx en de Eerw. Fraters Beatus, Vincentianus en Conradus en de ambtenaar van de Burgerlijke Stand, de heer Bartels Daal en familie.

Met de „Baralt" vertrekt heden naar Bonaire de Wel Eerw. Pater Bruno Boradori.

Welkom.

De Directeur van de Ned. Ind. Gas Mij., de Heer van der Putten, is weder van zijn verlof uit Europa teruggekeerd.

Curaçaose Politieke Unie.

Enkele weken geleden hebben we mededeling gedaan van de oprichting van de **Curaçaose liberale Partij.**

Woensdagavond had hiervan een bijeenkomst plaats in het Theater Roxy, gepresideerd door den Heer Jansen. De Hr. H. Cohen Henriquez was door ziekte hiertoe verhinderd.

Bij de keuze van naam kwam nog ter sprake „Curaçaose democratische partij" maar werd tenslotte aangekomen „Curaçaose politieke Unie".

Er gaven zich ruim 50 leden op.

Het Bestuur bestaat uit de heren Jansen, voorzitter, J. H. P. Schrils, J. R. Beaujon, Balbian Vester, D. Capriles, J. Cohen Henriquez en C. Jonckheer.

Het Vrijwilligers Korps.

Het Vrijwilligerscorps „Curaçao" herdenkt Dinsdag a.s. het zevenjarig bestaan, met een muziekmars door de straten.

De feestviering zelf zal plaats hebben op Zaterdag 27 Juni a.s. in het lokaal O. & O. op het Rif.

Aanvaarding Bestuur wnd. Gouv. Jas.

In verband met de aanvaarding van het bestuur door den waarnemenden Gouverneur Mr. F. A. Jas Jr., heeft de Gouverneur het volgende bepaald:

1. Op de drie en twintigste Juni 1936 worden van zonsopgang tot zonsondergang van de Gouvernementsgebouwen en vaartuigen de vlaggen uitgestoken.

2. Om kwart voor negen uur des voormiddags begeven zich naar de vergaderzaal van de Koloniale Raad alle hoofdambtenaren, de Voorzitter van het Hof van Justitie, de Plaatselijk Militair Commandant, de Oudst Aanwezend Zeeofficie en de Commandant der Militaire Politietroepen, alwaar een plechtige zitting van de Koloniale Raad wordt geohuden, teneinde den waarnemenden Gouverneur in de gelegenheid te stellen in die zitting op de wijze, zoals voorgeschreven bij artikel 28 van het Regeringsreglement van Curaçao, de bij dat artikel voorgeschreven eed af te leggen.

3. Voor het Raadhuis wordt terzelfder tijd een erewacht van het garnizoen opgesteld.

4. Inmiddels benoemt de Voorzitter van de Koloniale Raad een commissie van drie leden om den waarnemenden Gouverneur aan het Raadhuis te onvangen en weder uitgeleide te doen.

5. De waarnemende Gouverneur begeeft zich daarna, vergezeld van zijn adjudant naar de vergaderzaal van de Koloniale Raad.

6. Na de eedsaflegging door den waarnemenden Gouverneur verlaat deze het Raadhuis, vergezeld van zijn adjudant, die hem tot aan het Gouvernementshuis begeleidt.

7. Een saluut van vijftien schoten uit het geschut van het Waterfort kondigt aan zowel het ogenblik waarop de waarnemende Gouverneur het Gouvernemenshuis, als dat waarop hij het Raadshuis verlaat.

Regen.

De bijzondere warmte in de laatste maand ontlastte zich Dinsdagavond in een geweldige bui, die in het derde district neerviel en daar zelfs de rooien deed werken.

Boven de stad hadden we slechts enkele geweldige windvlagen.

Afscheid Commandant Winkel.

Woensdagmorgen werd door Z. Exc. Gouverneur van Slobbe afscheid genomen van den naar Europa vertrekkenden Commandant Winkel en van het korps Vrijwilligers.

Onder Luit. J. van der Ende paradeerden de Mariniers.

Alle militaire korpsen alsmede een groot publiek was hierbij tegenwoordig.

De Hr. Jos Helburg sprak den Heer Winkel als volgt toe:

Hoewel het zeer zelden mijn gewoonte is, bij deze plechtigheden het woord te nemen, acht ik het mijn plicht, geachte aanwezigen, behoudens Uwe toestemming enige woorden te richten tot onzen kapitein Winkel, de ziel van „V.K.C.", die ons heden gaat verlaten.

Het is niet mijn bedoeling op dit ogenblik een opsomming te geven van alles, wat de Heer Winkel, onze kapitein, voor het vrijwilligerskorps heeft gedaan, wij allen en ook buitenstaanders weten het al te goed. Een ieder kent den Heer Winkel als een gentleman, een man, die zoals er onder de vele Curaçaoënaars hier, in hoc casu geen tweede te vinden is als hem!

Zeven jaar geleden na de brutale en laffe overval van Urbina, kwam er na de noche triste een man uit het volk op en richtte het Vrijwilligers Korps Curaçao" op. Die man was niemand anders dan de Heer Winkel, een ware en oprechte patriot. Non obstante heeft de Heer Winkel met vele hindernissen te kampen gehad — hoe menigmaal werd onze kapitein becritiseerd, doch onze kapitein stoorde zich helemaal niet aan al die lastertongen. Onder Kapitein W. en Luitenant Isbrücker's kranige en moedige leiding bleef „V.K.C." voortgaan en trotseerde alle gevaren, moeilijkheden enz. — Nu staan wij voor onzen Commandant, de oprichter (de ziel van ons korps, zoals Exc. de Gouverneur onzen kapitein kortgeleden aansprak) en wij voelen het scheidingsuur naderen; nog een paar uurtjes, dan zal de kapitein zich heel ver van ons bevinden. Alvorens te eindigen richt ik mij in het bijzonder tot U kapitein namens het korps „Curaçao" en wens U een hartelijk vaarwel toe, wij zijn U zeer dankbaar voor al hetgeen gij voor ons korps gedaan hebt. „V.K.C. geeft U haar beste wensen mee voor een goede reis naar het mooie Nederland en behouden terugkeer.. Mogen de vrijwilligers, die nu hier in grote getale voor U staan, kapitein, gedurende uw afwezigheid trouw en met dezelfde liefde bij „V.K.C." blijven.

Wij zullen ons niet bezorgd maken over het welslagen van uw operatie in Europa, alles ligt aan des Almachtigen Hand en de capaciteit der doktoren.

Wij hopen, dat U alles goed gaat. Moge de goede God uw leven nog lange jaren sparen en behouden in de kring Uwer geachte familie.

Nogmaals kapitein wens ik U een voorspoedige reis en behouden terugkeer in ons midden.

Tennis.

The results of the Welgelegen Annual Tournament are as follows:

Miss N. v. Slobbe	89 points out of 90
Miss A. Slockers	85 points out of 90
Miss J. Molenkamp	83 points out of 90
Miss B. Chatlein	82 points out of 90
Miss A. Rojas	79 points out of 90
Miss E. v. Slobbe	71 points out of 90
Miss J. Senior	68 points out of 90
Miss B. Rigaud	68 points out of 90

The results of the Matches which took place on Friday 12th June, are as follows: 1st. Prize.

Miss N. v. Slobbe won from Miss Molenkamp 6-2, 6-4.

Welgelegen Cup and 1st Prize.

Miss B. Chatlein won from Miss A. Slockers. 6-3, 5-6, 6-1.

2nd Prizes. Doubles.

Miss N. v. Slobbe and Miss J. Senior won from Miss R. Rigaud and Miss A. Rojas. 6-5, 3-6, 6-4.

Concurrentie!

Gisterenmorgen botsten bij de Kortijn 2 broodtrucks van twee verschillende firma's tegen elkander.

De strijd om het bestaan wordt wel scherp gevoerd!

KRO

Wereldprogramma.
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.
Via P.C.J. Golflengte 31.28
Zondag, 21 Juni 1936.

1. Wien Neerlands Bloed.
2. Het Emigratievraagstuk, door H. Matthee.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek of Gramofoonmuziek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Het veevoedervraagstuk in de tropen, door Ir. J. P. Planje.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek of Gramofoonmuziek.

K.L.M.-Nieuws.

Een dezer dagen is bij de K.L.M. bericht binnengekomen van haar vertegenwoordiger te Caracas, dat de reeds geruime tijd geleden aangevangen onderhandelingen met het Venezolaanse Gouvernement, om vergunning te verkrijgen tot het onderhouden van een geregelde luchtverbinding Curaçao-Venezuela, met succes zijn bekroond geworden. Weliswaar is door verschillende omstandigheden het door de K.L.M. ingediende contract nog niet getekend, doch de regering van Venezuela heeft thans, daarop vooruitlopende, reeds haar welwillende toestemming eraan gehecht, dat de K.L.M. een aanvang maakt tussen Curaçao en Maracaibo.

Zo zal dan met Juli de K.L.M. een serie vluchten Curaçao-Aruba-Maracaibo aanvangen, welke zodanig zijn geprojecteerd, dat ten minste éénmaal per week een uitmuntende aansluiting voor post en passagiers wordt verkregen op het vliegtuig der Pan American Airways naar Barranquilla, Centraal Amerika, Jamaica, Cuba en de Verenigde Staten en evenzo éénmaal per week een directe doorverbinding wordt tot stand gebracht met het **uit** de genoemde plaatsen gekomen vliegtuig der P.A.A. Om dit te bereiken zal de K.L.M. tweemaal per week een heen-en-weer-vlucht naar Maracaibo uitvoeren.

Enige wijzigingen die zeer waarschijnlijk binnenkort in de dienstregeling der Pan America Airways zullen worden aangebracht, zijn de oorzaak, dat de K.L.M. haar eigen dienstregeling ook nog niet kan publiceren, zij wacht daartoe op nadere berichten uit New York.

In verband met het doortrekken van de lijn naar Maracaibo, zal ook het schema der vluchten naar en van Aruba enige wijzigingen ondergaan. Het is echter wel zeker, dat de 5× wekelijkse verbinding Curaçao—Aruba v.v. blijft behouden. Van de omstandigheid, dat deze dienstregeling toch enigszins moet worden veranderd, zal gebruik worden gemaakt, om ook in deze locale diensten enige kleine wijzigingen aan te brengen, daarbij tegemoetkomende aan enkele door het publiek geuite wensen.

De totale reistijd van Curaçao—Maracaibo zal in beide richtingen 2u. 40 bedragen, waarbij is rekening gehouden met het feit, dat het oponthoud te Aruba op de heenreis in verband met het gereedmaken der benodigde documenten enigszins langer zal zijn dan op de terugreis, gelijk thans ook tussen Curaçao en Aruba het geval is. Van Aruba bedraagt de reistijd naar Maracaibo slechts 1 uur en 20 minuten, in omgekeerde richting anderhalf uur.

Natuurlijk zal de K.L.M., zodra de nodige gegevens in haar bezit zijn, onmiddelijk overgaan tot het publiceren van de volledige dienstregeling.

Charlotte Köhler.

Wij vestigen nog eens bijzonder de aandacht op de advertentie in dit blad omtrent het optreden van Nederland's gevierde voordrachtskunstenares

Mevrouw Charlotte Köhler.

Lezers van de Katholieke illustratie zullen zich wellicht nog herinneren, dat enkele maanden geleden, daarin een aantal foto's voorkwamen van deze gevierde kunstenares en haar voordrachtskunst van verschillende bijbelse stukken, waardoor zij in Nederland wel bijzonder beroemd geworden is.

Ook de avonden op Curaçao zullen zeker avonden worden van hoog kunstgenot, welke we ten zeerste kunnen aanbevelen.

Raad van Bestuur.

Ofschoon er gisteren bij het Bestuur nog geen officieel bericht ontvangen was, werd in de Aneta-berichten meegedeeld, dat bij Kon. Besluit tot ondervoorzitter van de Raad van Bestuur te Curaçao De Hr. C. S. Gorsira benoemd was en tot lid de heer C. G. S. van der Veen Zeppenfeldt, directeur van de Curaçaosche Bank.

Dit laatste zal eerder moeten zijn Mr. S. G. C. van der Veen Zeppenfeldt, die geen Directeur van de Curaçaosche Bank is.

De Bokswedstrijd Joe Louis—Schmeling.

Gisterenavond had deze wedstrijd plaats, waarbij Joe Louis ontzettend werd afgetakeld door den ex-kampioen Max Schmeling en bij de 12de „round" knock-out werd geslagen.

Een ontzettende verrassing voor de bokserswereld!

„TACHOTYPE"

Een Nederlandse uitvinding.

In de kleine zaal van de koloniale Raad vond gisteren een onderhoudende bijeenkomst plaats, waarop de Heer Schoevers, de bekende leider van het vermaarde Schoevers' Instituut, een interessante causerie hield over efficiency voor de handel.

De Heer Schroeder, Inspecteur van het Onderwijs, door wiens bemiddeling Curaçao in de gelegenheid is gesteld met deze vooruitstrevende handelsgeest in persoonlijk contact te komen, hield een korte inleiding, waarin hij o.a. ook een beknopte uiteenzetting gaf van „Schoevers' Instituut", dat de zo gewenste schakel vormt tussen theorie en praktijk, de brug die de theorie der handelsleerstof met de praktijk der kantoorwerkzaamheid verbindt.

Daarop nam de heer Schoevers zelf het woord en gaf op heldere wijze een duidelijk beeld van de werkwijze van het Instituut om verder een explicatie te geven over een nieuwe Nederlandse uitvinding op het gebied van efficiency: de Tachotype. Bij deze kleine machine, die voor ruim *f* 175.— werkelijk niet duur te koop is, worden niet de letters afzonderlijk na elkaar aangeslagen, zoals op de schrijfmachine, maar typt men de letters van één lettergreep ineens. De snelheid die op deze machine kan bereikt worden is dan ook werkelijk verrassend. Na 8 maanden gedurende enkele uren oefening per dag, wist een dame 300 lettergrepen per minuut te bereiken.

De machine typt letterafdrukken, dus voor iedereen leesbaar. Zij is bruikbaar voor elke taal, derhalve een werkelijk ideale uitvinding. De grote belangstelling der vergadering voor de demonstratie der Tachotype, waarop Mevr. Schoevers rustig en geluidloos een dictaat neerdrukte, was dan ook alleszins verklaarbaar.

De aanwezigen waren verder nog in de gelegenheid kennis te maken met de diverse uitgaven van het „Schoevers' Instituut", dat op Handelsgebied werkelijk baanbrekend werk heeft verricht.

Moge de heer Schoevers voor de vriendelijkheid op zijn merkwaardige wereldreis ook Curaçao aan te doen, daarvoor ruimschoots vergoeding vinden in een nauwere samenwerking van de Curaçaose Handel met zijn wereldvermaard en enig Instituut.

DE FILM VAN DE WEEK.

Van 22 tot en met 28 Juni 1936.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstootelijk en geschikt voor publiek vermaak.

Roxy.

Bachellor of Arts.
Calm yourself.
Last days of Pompey.
Best man wins.
Crusades.
Opvoering: Mevr. Köhler.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

Hollywood.

Age indiscretion.
Gay Divorcee.
Charlie Chan in Egypt.
G-Men.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

Gemengd Nieuws.

De piano op het kerkhof.

Op het Maplewood-kerkhof in de Verenigde Staten bevindt zich een zonderling monument, dat door een zekeren Henry Wollridge nog tijdens zijn leven opgericht werd. In hoofdzaak zou het monument ten doel hebben, zijn beste vrienden te vereeuwigen en daarom ziet men op deze groep die uit graniet bestaat 6 mannen, 6 vrouwen, een paard, 2 honden en een ree. In het midden bevindt zich een nabootsing van zijn jachtgeweer. Op de achtergrond staat zijn eigen beeld, in rechtop staande houding met de rechterhand op een geopende bijbel. Op een marmeren zuil in een hoek is zijn levensgeschiedennis uitgehouwen.

Een ander vreemd monument is op een kerkhof in Hiawatha in Kansas te zien. Dit werd ter herinnering aan een heel gezin opgericht. De familie is in zetels en op divans in een kamer bijeengezeten.

Op het Highgate-kerkhof in Engeland is een monument dat niets voorstelt dan een grote opengeslagen piano, waarop de naam Thornton staat.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

De wedstrijden van de A-klasse vangen alle aan om 4,30 uur. De wedstrijden van de B-klasse vangen aan om 3 uur, behalve de wedstrijden aangegeven met 'n *, deze beginnen om 4.30 uur.

MUNDO NOBO

A-Klasse.		B-Klasse.	
21 Juni	J.-Holland 1—Transvaal 1 (M. Winters)	21 Juni	Volharding 2—P.S.V. (G. de Rooy)
28 Juni	Hercules 1—Volharding 1 (F. Kranenburg)	28 Juni	Be Quick—Feijenoord. (L. E. Willems)
5 Juli	Oefening Bondselftallen (A. Jesurun)	5 Juli	Volharding 2—Atletico (E. R. Jansen)
12 Juli	J. Holland 1—Scherpenh. 1	12 Juli	S.U.B.T. 2—Transvaal 2

RIO CANARIO.

21 Juni	Atletico—D.D.V.O. (H. Doezie)
21 Juni	Asiento 2 —S.U.B.T. 2 * (E. van Kesteren)
5 Juli	R.C.C. 2—Be Quick (H. Koeiman)
5 Juli	Asiento 2—Hercules 2 * (E. van Kesteren)
12 Juli	Be Quick—P.S.V.

SCHERPENHEUVEL.

21 Juni	Scherpenh. 2—Hercules 2* (H. A. Nevel)
28 Juni	S.U.B.T. 2—D.D.V.O. (A. D. Joens)
28 Juni	Scherpenh. 2—R.C.C. 2. * (L. Ramos)
5 Juli	Transvaal 2—J. Holland 2 (Chr. Wix)
5 Juli	Scherpenh. 2—S.U.B.T. 2* (W. Visser)
12 Juli	Hercules 2—D.D.V.O. 2 *

Afgeschreven als leden van Transvaal: S. Eliazer. P. Nahar, A. Sijlbing, A. Bosnie en L. Esser.

Ingeschreven als werkend lid van Transvaal: A. Putto.

Toegelaten als Bondsscheidsrechter: A. Jesurun, E. R. Jansen.

Wegens het uitkomen voor Volharding in de wedstrijd Jong Holland 2—Volharding 2 op de 7de Juni 1936 van een ongerechtigde speler, is deze wedstrijd ingevolge art. 3 R.C.W. ongeldig verklaard.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.

Aankomst en vertrek der schepen van 20—24 Juni 1936.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
		Guaira, P. Cabello	20	Aruba, P. Cabello, La Guaira, San Juan, New York
Lara	20	Maracaibo	20	Maracaibo
Baralt	—	Curaçao	20	Bonaire, St. Thomas, St, Martin, Saba, St. Eustatius. St. Kitts
Iris	20	Pto. Barrios	—	Curaçao
Oranje-Nassau	21	New York, P.au Prince	21	Amsterdam via Veneznela & Suriname
El Libertador	21	Maracaibo, Aruba	22	Aruba, Maracaibo
Stuyvesant	22	Amsterdam via Suriname & Venezuela	22	P.au Prince, New York
Ingrid Horn	22	Colombia	22	Hamburg
El Libertador	24	Maracaibo, Southampton	24	La Guaira
Akaroa	24	Londen, Southampton	25	Cristobal, New Zealand

Satire en Humor.

Ook vetvlekken.

Gast in een restaurant (woedend tot bediende):

„Hoe durf je het wagen me een servet met zoveel vetvlekken erin te geven? Geef mij het klachtenboek...!!"

Bediende (enigszins bedremmeld het klachtenboek overreikend): „Met uw verlof, meneer, maar daar zijn nog meer vetvlekken in."

Een moderne.

Bedelaar (tot dame, die hem een cent gegeven heeft) „Ik hoop dat u om die gave u in uw huishouden niet behoeft te bekrimpen?"

Voor de rechtbank.

De president zegt welwillend en goedig tot de beklaagde: „Je zegt dat je iets als vrees voelde, toen je de portefeuille wegnam?"

„Ja, edelachtbare, ik vreesde dat ze leeg was."

Goede definitie.

„Pa, wat is een echo?"

„Een echo, mijn zoon," gaf de oude man ten antwoord met een diepe zucht, „is het enige dat na een vrouw het laatste woord heeft."

Gewoonte.

Kleermaker: „U bent er toch niet door beledigd, meneer de baron, dat ik u onlangs een maanbrief heb gezonden?"

Baron: „Och, nee, die krijg ik bij de vleet."

Goede aanbeveling.

Een tandarts wilde zijn praktijk naar een andere stad overbrengen en verzocht zijn oude patiënten enige aanbevelingen. Onder andere ontving hij een recomendatie met de volgende zinsnede:

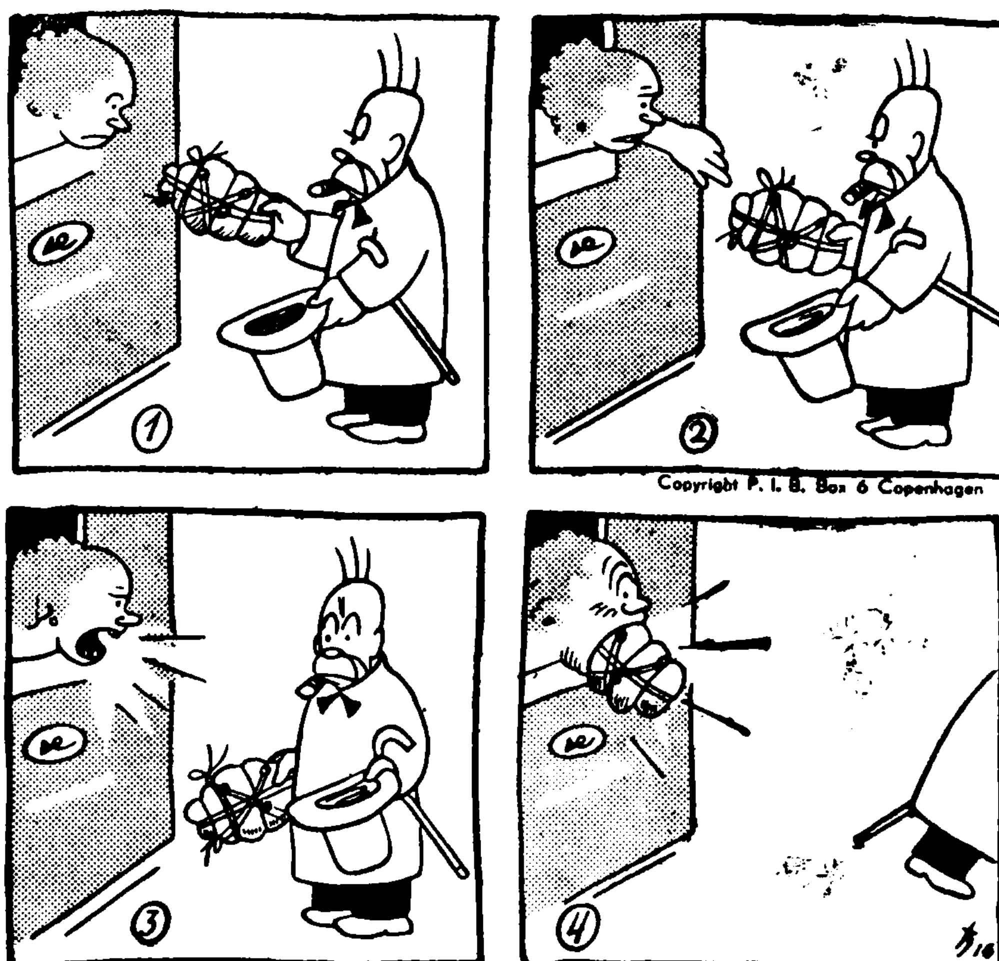
„Tandarts Trekman heeft vijf kunsttanden in mijn mond geplaatst, welke alle tot mijn tevredenheid uitvielen."

Kunstbiefstuk.

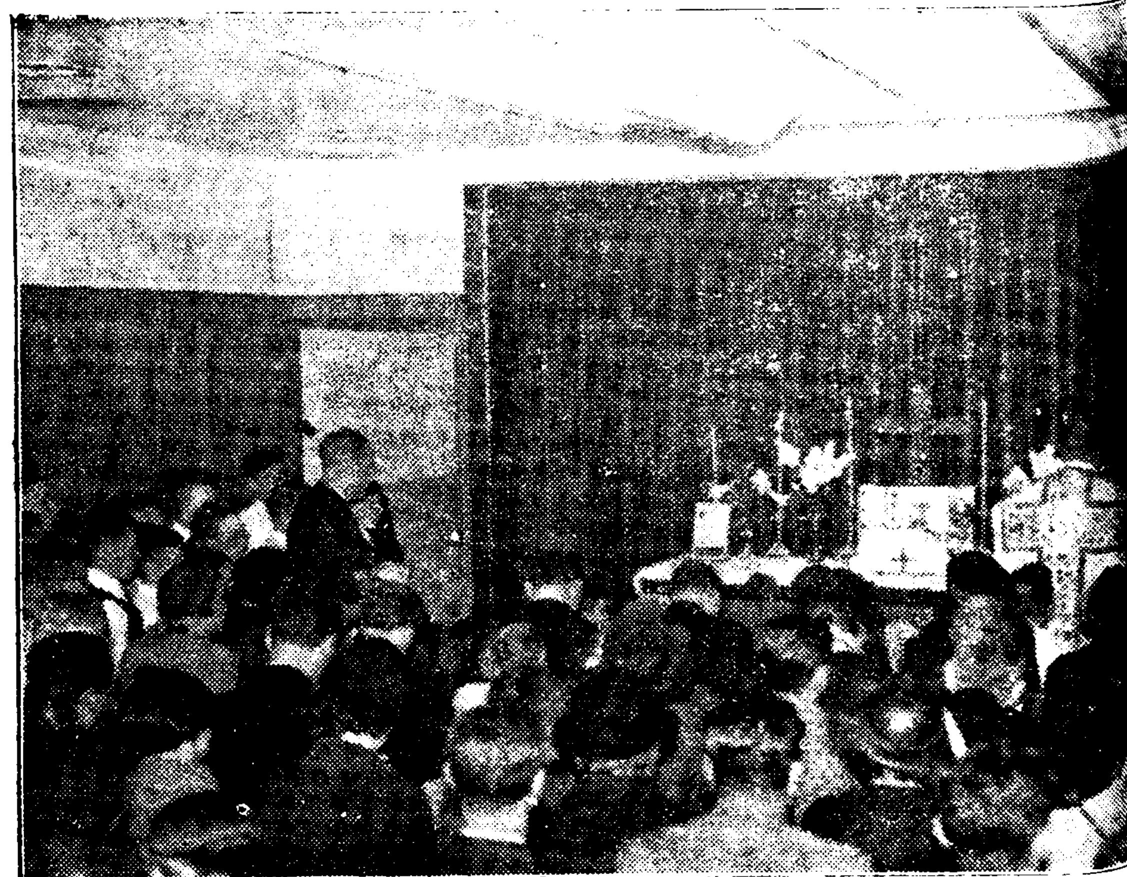
Zij: „Gelooft u dat de fiets het paard geheel verdringen zal?"

Hij:„ ongetwijfeld; in mijn restaurant maken ze al biefstuk van oude luchtbanden."

ADAMSON IN HET POSTKANTOOR.

Het Katholieke Zeemanshuis te Rotterdam ontving een officieel bezoek v Z. Exc. Mgr. P. Giobbe, die in de kapel van het tehuis een H. Mis opdroeg.

Haile Selassie, de gevluchte negus van Abessynië in zijn tijdelijke werkkame in het hotel „King David" te Jerusalem. Naast hem zijn dochter, prinse Tsakai, die als zijn secretaresse fungeert.

GEMENGD NIEUWS.

Valse biljetten.

Valse munters zijn er natuurlijk niet altijd geweest. Men kon moeilijk vals geld maken vóór er echt geld in omloop kwam. Maar toen er gouden en zilveren munten waren, hebben oneerlijke lieden al gauw geprobeerd anderen eigengemaakte geldstukken voor goede in handen te stoppen. Het was geen werk zonder risico valse munten te maken. In de Middeleeuwen was men tegenover munters alles behalve zachtmoedig.

Toen er bankbiljetten in omloop kwamen is men natuurlijk ook gaan proberen dergelijke nuttige papiertjes na te maken. En er is een eeuwigdurende strijd gestreden tussen de makers van het valse geld en degenen die hen dat vaak moeilijk moesten maken.

Ondanks zware straffen en vele risico's wordt het telkens opnieuw geprobeerd.

Maar weet u wel, dat de eerste maker van valse biljetten het eigenlijk niet deed uit geldzucht, maar uit liefde? Nochtans dit strekte hem, toen hij gesnapt werd niet tot verontschuldiging. Hij werd natuurlijk gesnapt en gestraft ook.

De bakermat van deze valse munterij stond in Engeland. En „Old Lady" zoals men de bank van Engeland graag noemt, heeft op dit punt al heel wat te verduren gehad. Want de brutale vervalsers kwamen haar zelfs in haar eigen apartementen valse bankbiljetten ter verzilvering presenteren. Gelukkig voor de reputatie der oude dame zijn ze er nooit in geslaagd die grapjes ongestraft uit te halen.

Maar we dwalen af van den romantischen stamvader.

Deze heette Richard William Vaughan. Vaughan, die secretaris van een advocaat was, deed aanzoek om de hand van de dochter zijns patroons. Maar schoonpapa-in-spé wilde van een bruiloft niets horen tenzij de aanbidder een flink pak bankbiljetten mee ter bruiloft bracht. Men ziet, niets nieuws onder de zon! Vaughan gaf zijn liefde niet op, maar inplaats van zich grijs te werken om dat pakket te verdienen, verzon hij er een ander middel op. In 1758 gaf hij twee Londense graveurs, met name Courbould en Fourdinier, onafhankelijk van elkaar opdrachten.

Courbould moest de regel „I promis to pay en de Brittaniakop in koper graveren. Fourdinier kreeg opdracht de regel „For the Governor and Compan of the Bank of England" te etsen. Door combinatie van beide koperplaten verkreeg Vaughan de gewenste cliché en terstond vlogen de bankbiljetten uit zijn drukmachientje. Vaughan gaf zijn niets kwaads vermoedende bruid de biljetten in bewaring met het voornemen om na de bruiloft de papieren te verbranden.

Had Vaughan nu maar een wijze voorzichtigheid in acht genomen, dan zou alles nog als een kapitale grap beschouwd zijn waarbij hoogstens de schoonvaderlijke sympathie werd ingeboet, maar Vaughan vond tenslotte dat hij te keurig werk had geleverd om het zo maar te verbranden. Daarom gaf hij twee biljetten uit om te zien of men ze zou accepteren. Maar de eerste de beste zag al terstond dat het vervalsingen waren. De verdenking viel natuurlijk op den fabrikant, die wanhopig poogde ze weer in handen te krijgen. Hij raakte e zo van overstuur dat schoonvader-in-sp meende, zijn dochter niet aan zulk ee zonderling jongmens te moeten toever trouwen en... de huwelijkstoestemming werd weer ingetrokken.

Een dag later werd Vaughan gevange genomen.

En vier dagen na de termijn waa het huwelijk zou zijn voltrokken hing lijk van Vaughan aan de galg.

Valse munten maken en valse biljet ten vervaardigen is altijd een ongezond vak geweest.

VERGELIJKENDE STAAT.

STOOMSCHEPEN:

Tijdvak	Aantal	inh. in M
Mei 1936	453	2.635.28
Mei 1935	443	2.471.21
Jan. t/m Mei 1936	2175	13.195.38
Jan. t/m Mei 1935	2055	12.593.01

ZEILSCHEPEN:

Tijdvak	Aantal	inh. in M
Mei 1936	166	12.07
Mei 1935	153	14.36
Jan. t/m Mei 1936	750	57.93
Jan. t/m Mei 1936	640	63.48

Zeilvaart over de maand Mei 1936.

Binnengekomen van:	
Aruba	36
Aves-Eil	1
Bonaire	34
Cumana	1
Guanta	1
Higuerote	3
La Guayra	7
La Vela de Coro	21
Las Piedras	4
Pampatar	1
Pto. Cabello	30
Pto. Lopez	1
Ponce P. R.	1
Rio Hacha	1
San Juan P. R.	1
Tucacas	22
Zee	1
Totaal	166

Vertrokken naar:	
Aruba	39
Bonaire	28
Cumana	1
Guanta	3
Jacmel	2
La Guayra	11
La Vela de Coro	35
Manzanilla (Cuba)	1
Pampatar	4
Ponce	1
Pto. Cabelllo	36
Pto Lopez	1
Pto. Sucre	5
Rio Haacha	1
Trinidad	1
Totaal	169